

HOF VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 6694

Beslissing van 4 november 2013

in de zaak 6694

naar aanleiding van het hoger beroep van:

klaagster

tegen:

verweerder

1 HET GEDING IN EERSTE AANLEG

Het hof verwijst naar de beslissing van de Raad van Discipline in het ressort 's Gravenhage (verder: de raad) van 7 januari 2013, onder nummer R.3932/12.66, aan partijen toegezonden op 9 januari 2013, waarbij het verzet van klaagster tegen de beslissing van de voorzitter van de raad gegrond is verklaard, en van een klacht van klaagster tegen verweerder beide onderdelen ongegrond zijn verklaard.

De beslissing is gepubliceerd op tuchtrecht.nl als LJN YA3871.

2 HET GEDING IN HOGER BEROEP

2.1 De memorie waarbij klaagster van deze beslissing in hoger beroep is gekomen, is op 5 februari 2013 ter griffie van het hof ontvangen.

2.2 Het hof heeft voorts kennis genomen van:

- de stukken van de eerste aanleg;
- de antwoordmemorie van verweerder;
- de brief van klaagster aan het hof van 4 februari 2013;
- de brief van klaagster aan het hof van 11 maart 2013;
- de brief van verweerder aan het hof van 20 maart 2013;
- de brief van klaagster aan het hof van 26 maart 2013;
- de brief van klaagster aan het hof van 5 augustus 2013;
- de brief van klaagster aan het hof van 8 augustus 2013.

2.3 Het hof heeft de zaak mondeling behandeld ter openbare zitting van 6 september 2013, waar klaagster, samen met haar echtgenoot, en verweerder zijn verschenen.

Klaagster heeft gepleit aan de hand van een pleitnota (en een toelichting).

3 KLACHT EN VERZET

3.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder heeft gehandeld in strijd met de tuchtrechtelijke norm van artikel 46 Advocatenwet.

3.2 Klaagster verwijt verweerder meer in het bijzonder dat:

- a. dat verweerder niet heeft laten weten dat zijn cliënte klaagster, na de brief van verweerder aan klaagster van 29 september 2011, niet opnieuw rechtstreeks zou benaderen;
- b. dat verweerder bij zijn brief van 11 oktober 2011 een te korte termijn heeft gesteld en bij die brief een kopie van zijn cliënte in plaats van het origineel van die brief heeft gevoegd.

3.3 In het verzet heeft klaagster haar bezwaren tegen het handelen van verweerder gehandhaafd. Klaagster heeft aangevoerd dat de plaatsvervangend voorzitter haar

klacht niet juist heeft weergegeven. Klaagster heeft de essentie van haar klacht kort samengevat in de stelling dat de brief van 29 september 2011 van verweerder, de fotokopie van 6 oktober 2011 van verweerders cliënte en de brief van 11 oktober 2011 van verweerder een geheel vormen dat geduid moet worden als oplichting.

4 FEITEN

In overweging 2. heeft de raad vastgesteld van welke feiten in deze procedure wordt uitgegaan. De door de raad vastgestelde feiten, welke niet zijn betwist, vormen ook in hoger beroep het uitgangspunt.

5 BEOORDELING

5.1 Het hoger beroep van klaagster richt zich uitsluitend tegen de beslissing van de raad op het tweede gedeelte van klachtonderdeel b. Het onderzoek in hoger beroep heeft niet geleid tot andere beschouwingen en gevolgtrekkingen dan die vervat in de beslissing van de raad, waarmee het hof zich verenigt.

5.2 De grieven van klaagster tegen de beslissing van de raad worden verworpen. De beslissing van de raad dient te worden bekrachtigd.

BESLISSING

Het Hof van Discipline:

bekrachtigt de beslissing van de Raad van Discipline in het ressort 's Gravenhage van 7 januari 2013, gewezen onder nummer R. 3932/12.66, voor zover aan het oordeel van het hof onderworpen.

Aldus gewezen door mr. W.H.B. den Hartog Jager, voorzitter, mrs. A.R. Sturhoofd, A.H.A. Scholten, G.J. Niezink en A.A.H. Zegers, leden, in tegenwoordigheid van mr. I.F. Schouwink, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 4 november 2013.